

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

de meget strenge amerikanske toldsatser. En række varer kan utvivlsomt nu eksporteres i voksende omfang. Jeg tænker her f. eks. på ost og skinker, hvor vi har et traditionelt marked i USA, men man må naturligvis følge denne eksport, ikke mindst for at sikre, at vi til stadighed har de fornødne varemængder for at kunne styrke og bevare markedet i USA. For andre varers vedkommende må det vist erkendes, at det ikke er nok, at vi kan konkurrere med hensyn til priserne. Man må finde og kende de forskellige markeder i USA, med andre ord foretage en markedsanalyse — et af de spørgsmål, udvalget for tiden arbejder med. Også andre muligheder for at støtte og animere eksporten, f. eks. ved udvidelse af rammerne for statens kredit, er under overvejelse, men det skal fremhæves, at det først og fremmest må være erhvervene selv, der søger at overvinde de vanskeligheder, der selvsagt består i at erobre et så fremmed og forskelligartet marked som det amerikanske.

Jeg skal derefter gå over til at gøre nogle bemærkninger om forsyningsituationen og restriktionernes afvikling.

Ved de forhandlinger, der fandt sted her på rigsdagen om vareforsyningslovens forlængelse i december måned f. å., blev det fra alle sider fremhævet som et mål, at man måtte tilstræbe at afvikle de af krigsforholdene medførte ekstraordinære foranstaltninger, hvadenten nu dette var rationeringsordninger, produktionsordninger el. lign., og at landets forbedrede økonomiske forhold også måtte kunne muliggøre en sådan afvikling.

Denne linie er meget nøje fulgt. Antallet af rationeringer er blevet væsentlig indskrænket. Hvordan man tæller rationeringerne, afhænger naturligvis af, i hvor mange små eller større grupper man inddeler dem. En rimelig opdeling giver imidlertid som resultat, at medens man i slutningen af 1947 havde 18 rationeringer, så er der i dag kun 6 tilbage. Blandt de ophævede rationeringer skal nævnes: brød, mel, gryn, svinefedt, tobak, the, kakao, sæbe, soda, gas, elektricitet, tekstilvarer af enhver art, autodæk og -slanger.

På andre områder er rationerne forhøjet; det gælder: brændsel, petroleum, sukker og endog kaffe, samtidig med at fedtprocenten i mælk og fløde er forhøjet.

På en lang række rent erhvervsmæssige områder er restriktionerne hævet eller lempet, hvilket naturligvis har været af stor betydning såvel for erhvervene som for

husmødrene. Lad mig i flæng nævne produktionsreguleringen for tekstil, den væsentligste del af forbrugsreguleringen for papir, ordninger for gummi og for så forskellige varer som bly og hør, kaffeerstatning og elektriske varmeovne.

Lad mig videre fremhæve kuludligningskassens bortfald, varmtvandsforbudets ophævelse, lempelserne i kørselsrestriktionerne for biler og endelig nedlæggelsen af ca. 15 nævn og udvalg, herunder fragtnævnet, mel- og brødnævnet, uldnævnet og, symbolsk nok, også papirudvalget.

Sidst men ikke mindst finder jeg anledning til at nævne de udvidelser, der i februar måned blev foretaget i frilisten såvel for importvarer som for eksportvarer.

Jeg har her måttet indskrænke mig til at give eksempler. De viser imidlertid tilstrækkelig stærkt, hvorledes lovenes formål er fulgt, og hvorledes det over en meget bred front er lykkedes at føre økonomien tilbage fra krigsøkonomiens besværligheder og knaphed til fredstidens mere normale forhold. Denne omstilling, der i årene efter den første krig førte så store vanskeligheder med sig, er denne gang på de her nævnte områder sket uden tilsvarende kriser og brydninger. Dette turde vel tages som et tegn på, at både fremgangsmåde og tempo har været rigtigt.

De foretagne ophævelser og lempelser har naturligvis også givet sig udtryk i administrationen, idet det har været muligt at indskrænke antallet af beskæftigede i varedirektoratet betydeligt. Jeg kan således anføre, at varedirektoratets personale siden lovens sidste fornyelse er gået ned med ikke mindre end 356, således at man nu er nede på 962 ansatte mod 1574 på kulminationstidspunktet. Yderligere afvikling er i udsigt.

Denne fremskridtslinie vil forhåbentlig kunne holdes også på det forsyningsmæssige område. De største vanskeligheder vil møde os, hvor en forbedring af situationen koster hård valuta. Dette gælder således kaffen. Regeringen arbejder imidlertid til stadighed på at opnå mulighed for at købe kaffen i sterling i stedet for i dollars, hvilket naturligvis vil ændre billedet.

Der kunne måske være grund til særlig at nævne sukkeret, hvor det antagelig i store kredse har været forventninger om, at vi her til efteråret skulle kunne ophæve rationeringen. Jeg må straks sige, at dette sikkert ikke vil være muligt. For det første ser det ikke nu ud til, at sukkerhøsten bliver så stor, som man tidligere havde håbet på. Vi regner nu med, at høsten vil blive på ca.